

Kolik let

Ami C

V ml-hu za - pa - da - la rá - na dnů, no - cí pro - bdě - lých a pro - šlých be - ze snů, kdy

F G F G Ami G

na - slou - chal jsem pís - ni vln, vždyť věč - ně bu - dou se sem mo - řem hnát. Ref: O - de -

Ami F G C G

šli, o - de - šli, už dáv - no zře - li břeh. Po - sled - ní, bě - lost - ný, až se

F C Emi Ami Emi Ami

z krá - sy ta - jí dech. O - de - šli, o - de - šli, při - liš ze - šed - nul jim svět.

V mlhu zapadala rána dnů,
 noci probdělých a prošlých beze snů,
 kdy naslouchal jsem písni vln,
 vždyť věčně budou se sem mořem hnát.

Ref: Odešli, odešli, už dávno zřeli břeh.
 Poslední, bělostný, až se z krásy tají dech.
 Odešli, odešli, příliš zešednul jim svět.

Pod kroky šustí zvadlé listoví,
 les pradávný ti příběh dopoví.
 V Rohanu už mnoho roků nejde
 na vraníku se plání nést.

Ref:

Tak dávno pluli stezkou dlouhou
 k Avallóně v dálce za svou touhou.
 Lórien už zůstal za horami
 a k Západu si vlny věčné běží.

Ref:

Dávno do přístavů jeli cestou tesknou,
 jen tiché mallorny se ranní rosou lesknou.
 Už tak dávno Eldar odpluli
 a věk lidí v písních začíná.

Ref: